

Bert Oosting

Fotografie: Suzanne van de Kerk

Hij was een monument binnen het bestuur: geen van de huidige bestuursleden zat zo lang in het bestuur als secretaris Bert Oosting. ‘Zeg maar’ een kennismaking met de man die in november 2019 aftrad, waarbij de woorden ‘zeg maar’ bewust zijn gekozen, omdat het bekende stopwoordjes van hem zijn.

Hoe kijkt u terug op uw bestuursperiode?

“Ik nam de functie van secretaris destijds over van Colette van Hees, onze huidige voorzitter. Daarmee is voor mij gevoelsmatig de cirkel rond. Het was ook prettig samen te werken met de verschillende bestuursleden en te proeven van de voorzittersstijl van de diverse voorzitters.”

“De rol van het bestuur is en blijft belangrijk. Een voorbeeld is het stopzetten van de subsidiegelden voor de visitaties, waarna het bestuur samen met de leden zijn uitgekomen op het huidige vergoedingsmodel. Het bijzondere van onze vereniging is dat we er altijd samen weten uit te komen.”

Hij memoreert ook “de grote inzet van de domeingroepen, de tomeloze energie van de directie, en de servicebereidheid en inzet van het bureau, met voorop Lies Rijkse als de grote organisator en bewaker van deadlines en agenda’s.”

Wat zijn de eigenschappen van een goede secretaris?

“Mijns inziens vooral van een niet al te volle persoonlijke agenda en goed benaderbaar zijn. Eigenlijk ben je als secretaris een manusje van alles, iemand die als vliegende keep inspringt waar dat nodig is.” Een pragmatische eis: “Het helpt een type-diploma te hebben om met tien vingers te kunnen typen!”

Wat is uw advies aan dermatologen die een bijdrage willen leveren aan de vereniging?

“Als beginnend dermatoloog had ik veel profijt van de verschillende documenten van de NVDV, zoals het normenrapport, en later van de richtlijnen en standpunten. Met de standpunten van de vereniging sta je als maatschap nu eenmaal sterker. Door deel te nemen aan het bestuur, domeingroepen of commissies heb je de informatie uit de eerste hand en kun je van daaruit handelen. Ik kan iedereen aanraden een tijdlang mee te draaien in een werkgroep of commissie. Het verrijkt je horizon.”

Wat zijn de kernwaarden van een goede dermatoloog?

“Eerst en vooral het goed kunnen coachen van de patiënten omdat het veelal om chronische aandoeningen gaat. Een luisterend oor hebben en weten wanneer iemand er doorheen zit en extra therapie en begeleiding nodig heeft. Zoals bijvoorbeeld de inzet van lichttherapie bij een exacerbatie van eczeemklachten.”

OPLEIDINGSHART

“De samenwerking met doktersassistenten en huidtherapeuten is zeer belangrijk. Een dermatoloog kan niet alles alleen doen. Het doorschuiven van werkzaamheden naar doktersassistenten, zoals de afname van biopten, helpt enorm. Door hen hierin op te leiden, worden zij bekwaam en bevoegd om de handelingen te mogen uitvoeren. Die uitbreiding van werkzaamheden met eigen verantwoordelijkheid zorgt ervoor dat de doktersassistenten met veel plezier werken op de poli dermatologie. Ook huidtherapeuten kunnen van dienst zijn, via bijvoorbeeld

“Eigenlijk ben je als secretaris een manusje van alles.”

chemische peelings bij acne. Belangrijk in het onderwijs aan huidtherapeuten is wel dat dermatologen duidelijke kaders aangeven over wanneer zij moeten doorverwijzen.” “Het onderwijs aan doktersassistenten alsook aan schoonheidsspecialisten vindt eenmaal per jaar op Curaçao plaats, in samenwerking met Carla Uppelschoten. De locatie is prachtig, al is het lastig dat het zonnige weer blijft lonken vanuit de opleidingszaal.”

“Het onderwijs aan doktersassistenten gebeurt daarnaast het hele jaar door in de ziekenhuizen.”

“In de spaarzame vrije tijd lees ik graag science-fiction, zwem ik regelmatig met een vriendenclub in het *De Mirandabad* en, als het lukt, dan duik ik op Curaçao.” Het aantal pk in zijn leven schroefde Oosting terug: “Mijn motor staat alweer een tijdje in de garage. Naar mijn werk rijd ik zoveel mogelijk met mijn speedpedelec. Dat ritje van dertig kilometer zorgt ervoor dat ik als Groninger toch weer eens wat koeien en paarden in de weilanden zie staan en kan uitwaaien na een drukke poli.” Zijn guilty pleasure: “Na afloop van de vergadering van de Raad Kwaliteit als beloning een frikandel speciaal oppeuzelen in de cafetaria in Reigersbos.”

Waar mogen ze u voor wakker maken?

“Een nachtduik in de Waddenzee met lichtgevende zeevonk. Prachtig om de lantaarn uit te doen en onder water de zeevonk te zien oplichten.” “Mijn partner komt uit Brazilië. Van hem leerde ik dat niet alle afspraken op een exact tijdstip hoeven te gebeuren. Anderzijds leerde hij dat sommige afspraken wél op een afgesproken moment moeten plaatsvinden. Onze gemeenschappelijke taal is een mengelmoesje van Nederlands, Engels en Portugees dat bij vrienden kan leiden tot een bijkans Babylonische spraakverwarring. De Portugezen en Brazilianen in mijn polikliniek zijn echter blij dat ze klachten in hun eigen taal kunnen uitleggen.”

Wat doet u als vrienden of bekenden en raar plekje willen tonen?

“Als dermatoloog ontkom je daar niet aan. Voordat ik kan roepen: ‘Ga maar naar de huisarts’ zijn de armen, benen en billen al ontbloot en dan is het toch de beroepsdeformatie dat ik al wat mogelijke diagnoses oplepel voordat ik er zelf erg in heb.” Hij weet hoe het leven is met een huidaandoening: “Sinds een aantal jaren heb ik vitiligo, waar ik na aanvankelijke therapie weinig meer aan doe, omdat de huidafwijkingen binnen een paar maanden weer uitgebreider terugkwamen. Het helpt echter als ik patiënten tijdens het spreekuur kan laten zien dat het bij sommige huidaandoeningen nuttig kan zijn de aandoening te accepteren. ‘Niets doen’ is bij sommige huidziekten dus ook een keuze.”